

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ

Από τον
**Ιγνάτιο
Καϊτεζίδη***

Στις γιορτές μα από τις πιο συνηθισμένες κοινωνικές εκφράσεις είναι να ευχόμαστε. Πρόκειται για μια διαδικασία επαναλαμβανόμενη και τυποποιημένη. Γ' αυτό και όλες οι ευχές είναι περίπου ίδιες. Αποτυπώνουν έναν κοινό μέσο όρο αναγκών (καλή υγεία, να είσαι χαρούμενος κ.λπ.) και όχι μια ιδιαίτερη ανάγκη κάθε ανθρώπου. Γιατί σε μια απόμακρη κοινωνία δεν αφιερώνουμε χρόνο για να γνωρίσουμε τις ανάγκες των διπλανών μας, οπότε με τις γενικές ευχές καλύπτουμε την κοινωνική μας υποχρέωση. **Κοινότοπα και οριζόντια.** Ευχές που απόδεκτης τους μπορεί να ήταν ο καθένας. Ευχές που μας τις επιβάλλει ένας κοινωνικός κώδικας και που συνήθως βγαίνουν μηχανικά από το σόμα μας, ενώ θα έπρεπε

να βγαίνουν από την καρδιά μας.

Εκεί που αλλάζουμε τον χαρακτήρα της ευχής και τον κάνουμε προσωπικό είναι στις ευχές για τον εαυτό μας. Σε αυτή την περίπτωση επαρκετεί η εξειδίκευση και η ευχή αποκτά χαρακτήρα αιτήματος. Ευχόμαστε για εμάς με διαφορετικό τρόπο. Εκεί είμαστε πρωτότυποι και αναλυτικοί και βεβαίως ξεπερνάμε σε αριθμό ευχών ακόμη και το γνωστό τζίνι των παραμυθιών, που έδινε δικαίωμα μόνο για τρεις.

Αν ο οφισμός της ευχής μιλά για μια προφορική έκφραση της επιθυμίας και της ελπίδας για κάτι που θέλουμε να συμβεί στο μέλλον, εμείς έχουμε τροποποιήσει αυτήν την ισορροπία. Θεωρούμε το μέλλον στόχο μακρινό. **Η άμεση εκπλήρωση** είναι αυτή που ζητάμε. Επίσης η ελπίδα είναι λέ-

ξη χωρίς ιδιαίτερη δυναμική και πολυχρησιμοποιημένη στην πολιτική, με διάθεση κυρίως να παραπλανήσει. Προτιμά κανείς τη βεβαιότητα από την ελπίδα. Τέλος η επιθυμία αφήνει συχνά πε-

ριθώρια κάτι να μη συμβεί. Το «θέλω» είναι ισχυρότερο από το «επιθυμώ». Ακόμη και η συγνότητα που ευχόμαστε υπέρ ημών και σπανίως υπέρ των άλλων δείχνει τη σχέση μας με τη διαδικασία της ευχής. Και για να το βάλουμε και στη θρησκευτική του διάσταση, ας σκεφτούμε πόσες από τις φορές που στεκόμαστε μπροστά σε μια άγια εικόνα ζητάμε και πόσες ευχαριστούμε για όσα έχουμε.

Είναι στη φύση του ανθρώπου να ζητά. Και να ζητά κυρίως για τον εαυτό του. **Δεν μας περισσεύουν** ούτε χρόνος ούτε συναίσθημα ούτε ενδιαφέρον να ζητήσουμε για τους άλλους. Υπάρχει όμως ένα μυστικό για να «πάνουν» όλες οι ευχές. Να τις ζητάνε άλλοι για εμάς. Χωρίς να το ξέρουμε. **Χωρίς να το θέλουμε.** Είναι ο τρόπος να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο. Για τον χρόνο λοιπόν που έρχεται ας μην ευχηθούμε τίποτε για τον εαυτό μας. **Ας αφιερώσουμε κάθε μας ευχή στους άλλους.**

Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτάπη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεαμάτων της
ΚΕΔΕ

